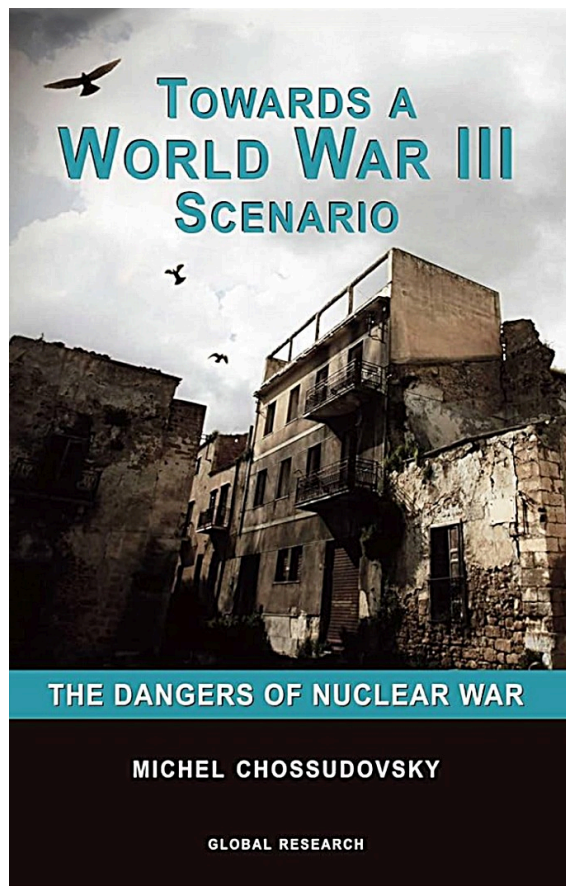

Un Al Treilea Război Mondial amenință viitorul umanității - „Războiul nuclear preventiv”

Prof. Michel Chossudovsky (<https://www.art-emis.ro/prof.-michel-chossudovsky/>) © 04 Mai 2024

(/images/stories/analize/M_Chossudovsky-Spre_WW3.jpg)

Bătălia istorică pentru pace și democrație

De la **6 august 1945** când prima bombă atomică a fost aruncată asupra Hiroshima pe, în niciun moment omenirea nu a fost mai aproape ca acum. Toate garanțiile din epoca Războiului Rece, care clasifica bomba nucleară drept „o armă de ultimă instanță”, au fost abandonate. Să ne amintim, de asemenea, istoria nerostită a doctrinei Americii referitoare la desfășurarea războiului nuclear. La doar șase săptămâni de la bombardarea Hiroshima și Nagasaki, Departamentul de Război al S.U.A. a lansat un plan secret pe 15 septembrie 1945 **pentru a bombarda 66 de orașe ale Uniunii Sovietice cu 204 bombe atomice**. Planul din septembrie 1945 era de a „**șterge Uniunea Sovietică de pe hartă**” într-un moment în care S.U.A. și U.R.S.S. erau aliate. Confirmate de documente declasificate, Hiroshima și Nagasaki au servit ca o „repetiție generală” (vezi detaliile istorice și analiza de mai jos).

Declarația lui Putin din februarie 2022

Declarația lui Vladimir Putin din 21 februarie 2022 a fost un răspuns la amenințările S.U.A. de a folosi arme nucleare în mod preventiv împotriva Rusiei, în ciuda „asigurării” lui Joe Biden că SUA nu vor recurge la un atac nuclear „O primă lovitură” împotriva unui inamic al lui. America: „*Permiteți-mi*

[Putin] să explică că documentele de planificare strategică ale SUA conțin posibilitatea unui așa-zis atac preventiv împotriva sistemelor de rachete inamice. Și cine este principalul inamic pentru S.U.A. și N.A.T.O.? Știm și asta. Este Rusia. În documentele N.A.T.O., țara noastră (SUA - n.r.) este declarată oficial și direct principala amenințare la adresa securității Atlanticului de Nord. Iar Ucraina va servi drept o rampă de lansare pentru atac”[1] .

În iulie 2021, administrația Biden și-a lansat evaluarea posturii nucleare (N.P.R.) , care a fost anunțată oficial în octombrie 2022 și include ceea ce este descris ca o „politică declarativă nucleară a Statelor Unite”. N.P.R. din 2022 confirmă în mare măsură opțiunile nucleare dezvoltate de administrațiile Obama și Bush bazate pe noțiunea de război nuclear preventiv ridicată în discursul președintelui Putin. Doctrina nucleară subiacentă a S.U.A. constă în prezentarea armelor nucleare ca pe un mijloc de „autoapărare” mai degrabă decât ca pe o „armă de distrugere în masă”. N.P.R. nu exclude

posibilitatea unui atac nuclear de „prima lovitură” împotriva Rusiei. Potrivit Serviciului de Cercetare al Congresului S.U.A.: „N.P.R. [2022] sugerează că Statele Unite pot folosi arme nucleare în circumstanțe care nu implică utilizarea potențială a armelor nucleare de către potențiali adversari. Analiza afirmă, de asemenea, că „o descurajare nucleară eficientă este fundamentală pentru o strategie mai largă de apărare a S.U.A.”, dar nu detaliază”.

„În cazul în care descurajarea eșuează, „Statele Unite ar căuta să pună capăt oricărui conflict la cel mai scăzut nivel de daune posibil în cele mai bune condiții posibile” - limbaj care implică faptul că Statele Unite ar putea folosi arme nucleare în alte scopuri decât descurajarea”. (Rapoartele C.R.S.. Congresul S.U.A. 2022 N.P.R., subliniere adăugată).

Privatizarea războiului nuclear

Trebuie înțeles că în spatele N.P.R. există interese financiare puternice care sunt legate de programul de arme nucleare de 1,3 trilioane de dolari inițiat sub președintele Obama. Deși până acum conflictul din Ucraina s-a limitat la arme convenționale cuplate cu „război economic”, utilizarea unei game largi de armamente de distrugere în masă sofisticate, inclusiv arme nucleare, se află pe planul Pentagonului. Narațiune periculoasă: N.P.R. propune „integrarea sporită a planificării convenționale și nucleare”, care constă în clasificarea armelor nucleare tactice (de ex. B61-11 și 12) drept arme convenționale, pentru a fi utilizate preventiv în teatrul de război convențional (ca un mijloc de autoapărare). Potrivit Federației oamenilor de Știință Americani, numărul total de focoase nucleare din întreaga lume este de ordinul a 13.000. Rusia și Statele Unite „au fiecare aproximativ 4.000 de focoase în stocurile lor militare”.

Pericolele războiului nuclear sunt reale. Orientat pe profit. Două trilioane de dolari

Sub Joe Biden , fondurile publice alocate armelor nucleare sunt programate să crească la 2 trilioane până în 2030, presupus ca un mijloc de a proteja pacea și securitatea națională pe cheltuiala contribuabililor . (Câte școli și spitale ai putea finanța cu 2 trilioane de dolari?): Statele Unite mențin un arsenal de aproximativ 1.700 de focoase nucleare strategice desfășurate pe rachete balistice intercontinentale (I.C.B.M.) și rachete balistice lansate de submarine (SLBM) și pe bazele bombardierelor strategice. Se estimează că există încă 100 de arme nucleare nestategice sau tactice la bazele bombardierelor din cinci țări europene și aproximativ 2.000 de focoase nucleare în depozit . [vezi analiza noastră a B61-11 și B61-12 mai jos]

Biroul de Buget al Congresului (C.B.O.) a estimat în mai 2021 că Statele Unite vor cheltui un total de 634 de miliarde de dolari în următorii 10 ani pentru a-și susține și moderniza arsenalul nuclear (controlul armelor).

În acest articol mă voi concentra asupra

- schimbării de după Războiul Rece în doctrina nucleară a SUA,

- o scurtă trecere în revistă a istoriei relațiilor S.U.A.-Rusia de la Primul Război Mondial - o evaluare a istoriei armelor nucleare începând cu Proiectul Manhattan inițiat în 1939 cu participarea atât a Canadei, cât și a Regatului Unit. Majoritatea oamenilor din America nu știu că Proiectul Manhattan, în urma bombardamentelor asupra Hiroshima, Nagasaki, în august 1945, avea scopul de a formula un atac nuclear împotriva U.R.S.S., într-un moment în care Uniunea Sovietică și S.U.A. erau aliate. La ce mă refer este Planul S.U.A. din 15 septembrie 1945 conform căruia Departamentul de Război al S.U.A. plănuia să arunce peste 200 de bombe atomice asupra a 66 de orașe ale Uniunii Sovietice. Acest lucru nu este menționat în cărțile de istorie.

O notă despre istoria relațiilor dintre S.U.A. și Rusia. Războiul uitat din 1918

Din punct de vedere istoric, SUA și aliații săi au amenințat Rusia de mai bine de 104 ani, începând cu timpul Primului Război Mondial, cu desfășurarea forțelor americane și aliate împotriva Rusiei sovietice la 12 ianuarie 1918 (la două luni după revoluția din 7 noiembrie 1917). presupus în sprijinul Armatei Imperiale a Rusiei).

Invazia Aliaților SUA și Marea Britanie din 1918 este un reper în istoria Rusiei, adesea descrisă din greșeală ca făcând parte dintr-un război civil. A durat mai bine de doi ani, implicând desfășurarea a peste 200.000 de militari, dintre care 11.000 din SUA, 59.000 din Marea Britanie. Japonia, care a fost un aliat al Marii Britanii și al Americii în timpul Primului Război Mondial, a trimis 70.000 de soldați.

Amenințarea războiului nuclear

Amenințarea S.U.A. de război nuclear împotriva Rusiei a fost formulată cu mai bine de 76 de ani în urmă, în septembrie 1945, când S.U.A. și Uniunea Sovietică erau aliate. Acesta a constatat într-un „plan al celui de-al treilea război mondial” de război nuclear împotriva U.R.S.S., care vizează 66 de orașe cu peste 200 de bombe atomice. Acest proiect diabolic din cadrul Proiectului Manhattan a fost esențial în declanșarea Războiului Rece și a cursei înarmărilor nucleare. (Vezi analiza de mai jos).

Cronologie

- 1918-1920: Primele forțe americane și aliate au condus război împotriva Rusiei sovietice, cu peste 10 țări trimițând trupe pentru a lupta alături de armata rusă imperială albă. Acest lucru s-a întâmplat la exact două luni după Revoluția din octombrie, la 12 ianuarie 1918, și a durat până la începutul anilor 1920.
- Proiectul Manhattan a fost inițiat în 1939, cu participarea Regatului Unit și a Canadei. Dezvoltarea bombei atomice.
- Operațiunea Barbarossa, iunie 1941. Invazia nazistă a Uniunii Sovietice. Standard Oil din New Jersey vindea petrol Germaniei naziste.
- Februarie 1945: Conferința de la Ialta. Întâlnirea lui Roosevelt, Churchill și Stalin.
- „Operațiunea de neconceput”: un plan secret de atac împotriva Uniunii Sovietice, formulat de Winston Churchill imediat după conferința de la Ialta. A fost casat în iunie 1945.
- 12 aprilie 1945: Conferința de la Potsdam. Președintele Harry Truman și prim-ministrul Winston Churchill aprobă bombardarea atomică a Japoniei.
- 15 septembrie 1945: Un scenariu al treilea război mondial formulat de Departamentul de Război al S.U.A.: un plan de bombardare a 66 de orașe ale Uniunii Sovietice cu 204 bombe atomice, când S.U.A. și U.R.S.S. erau aliate. Planul Secret (declasificat în 1975) formulat în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, a fost lansat la mai puțin de două săptămâni după încheierea oficială a celui de-Al Doilea Război Mondial pe 2 septembrie 1945.
- 1949: Uniunea Sovietică anunță testarea bombei sale nucleare.

Doctrina de după Războiul Rece: „Războiul nuclear preventiv”

Doctrina distrugerii reciproce asigurate (M.A.D.) din perioada Războiului Rece nu mai prevalează. A fost înlocuită la începutul Administrației George W. Bush cu Doctrina Războiului Nuclear Preemptiv, și anume utilizarea armelor nucleare ca mijloc de „autoapărare” atât împotriva statelor cu arme nucleare, cât și a celor nenucleare. La începutul anului 2002, textul „Nuclear Posture Review” al lui George W. Bush fusese deja scurs, cu câteva luni înainte de lansarea Strategiei de securitate națională (N.S.S.) din septembrie 2002, care definea „preemptiunea” ca „utilizarea anticipată a forței în fața unui atac iminent”. Și anume ca act de război pe motive de autoapărare

Doctrina M.A.D. a fost abandonată. Nuclear Posture Review din 2001 nu numai că a redefinit utilizarea armelor nucleare, așa-numitele arme nucleare tactice sau bombe de distrugere a buncărelor (mini-nuke) puteau fi folosite de acum înainte în teatrul de război convențional fără autorizația comandantului șef, și anume a președintelui al Statelor Unite. Șapte țări au fost identificate în N.P.R./2021 (adoptat în 2002) ca ținte potențiale pentru un atac nuclear preventiv.

Discutând „cerințele pentru capabilitățile de lovitură nucleară”, raportul enumeră Iranul, Irakul, Libia, Coreea de Nord și Siria drept „printre țările care ar putea fi implicate în situații imediate, potențiale sau neașteptate”. Trei dintre aceste țări (Irak, Libia și Siria) au fost de atunci obiectul războaielor conduse de S.U.A.. N.P.R. din 2001 a confirmat, de asemenea, pregătirile continue de război nuclear împotriva Chinei și Rusiei.

„Revista Bush indică, de asemenea, că Statele Unite ar trebui să fie pregătite să folosească arme nucleare împotriva Chinei, invocând „combinația dintre obiectivele strategice în curs de dezvoltare ale Chinei și modernizarea continuă a forțelor sale nucleare și non-nucleare”. „În sfârșit, deși revizuirea repetă afirmațiile administrației Bush că Rusia nu mai este un inamic, ea spune că Statele Unite trebuie să fie pregătite pentru contingentele nucleare cu Rusia și notează că, dacă „relațiile S.U.A. cu Rusia se înrăutățesc semnificativ în viitor, S.U.A. ar putea trebuie să-și revizuiască nivelul și poziția forței nucleare.” În cele din urmă, evaluarea concluzionează că conflictul nuclear cu Rusia este „plauzibil”, dar „nu este de așteptat”. [aceia. a fost în 2002] (controlul armelor) sublinierea adăugată.

Privatizarea războiului nuclear

Odată cu creșterea tensiunilor în regiunile majore ale lumii, se desfășura o nouă generație de tehnologie a armelor nucleare, făcând războiul nuclear o perspectivă foarte reală. Și cu foarte puțină fanfară, SUA s-au angajat în privatizarea războiului nuclear sub o doctrină „preemptivă” a primului atac. Acest proces a intrat în plină desfășurare imediat după evaluarea posturii nucleare din 2001 (2001 N.P.R.), adoptată de Senatul S.U.A. în 2002. Pe 6 august 2003, de Ziua Hiroshima, comemorarea când prima bombă atomică a fost aruncată asupra lui Hiroshima (6 august 1945), a avut loc o întâlnire secretă cu ușile închise la Cartierul General al Comandamentului Strategic de la baza Forțelor Aeriene Offutt din Nebraska. Au fost prezenți directori superiori din industria nucleară și complexul industrial militar. Această amestecare de contractori din domeniul apărării, oameni de știință și factori de decizie politică nu a fost menită să comemorați Hiroshima. Întâlnirea a fost menită să creeze scena pentru dezvoltarea unei noi generații de arme nucleare „mai mici”, „mai sigure” și „mai utilizabile”, care să fie utilizate în „războaiele nucleare din teatru” din secolul 21”.

„Războiul nuclear a devenit o întreprindere de miliarde de dolari, care umple buzunarele contractorilor americani de apărare. Ceea ce este în joc este «privatizarea războiului nuclear»”. Se are în vedere războiul nuclear atât împotriva Chinei, cât și împotriva Rusiei. Rusia este etichetată drept „Plauzibil”, dar „Neașteptat”. Asta a fost în 2002. Astăzi, la apogeul războiului din Ucraina, un atac nuclear preventiv împotriva Rusiei este pe desenul Pentagonului. Asta nu înseamnă însă că va fi implementat.

Un război nuclear nu poate fi câștigat?

Reamintim declarația istorică a lui Reagan: „*Un război nuclear nu poate fi câștigat și nu trebuie purtat niciodată. Singura valoare în cele două națiuni ale noastre care dețin arme nucleare este să ne asigurăm că acestea nu vor fi folosite niciodată*”. Cu toate acestea, există voci puternice și grupuri de lobby în cadrul establishmentului american și al administrației Biden care sunt convinși că „un război nuclear poate fi câștigat”.

Flashback la perioada interbelică: Wall Street finanțează campania electorală a lui Hitler

Potrivit lui Yuri Robsov, Wall Street și Rockefeller au finanțat mașina de război a Germaniei, precum și campania electorală a lui Adolf Hitler: Cooperarea americană cu complexul militar-industrial german a fost atât de intensă și răspândită încât până în 1933 sectoarele cheie ale industriei germane și băncile mari precum Deutsche Bank, Dresdner Bank, Danat-Bank (Darmstädter und Nationalbank) etc. erau sub controlul capital financiar american. Forța politică care urma să joace un rol crucial în planurile anglo-americane se pregătea simultan. Vorbim despre finanțarea partidului nazist și a lui Adolf Hitler personal.

La 4 ianuarie 1932, a avut loc o întâlnire între finanțatorul britanic Montagu Norman (Guvernatorul Băncii Angliei), Adolf Hitler și Franz Von Papen (care a devenit cancelar câteva luni mai târziu, în mai 1932). La această întâlnire, un acord privind s-a ajuns la finanțarea *Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei* (N.S.D.A.P. sau Partidul Nazist). La această întâlnire au participat și factorii de decizie din SUA și frații Dulles, lucru pe care biografii lor nu le place să menționeze. Un an mai târziu, la 14 ianuarie 1933, a avut loc o altă întâlnire între Adolf Hitler, baronul financiar al Germaniei Kurt von Schroeder, cancelarul Franz von Papen și consilierul economic al lui Hitler Wilhelm Keppler, unde programul lui Hitler a fost pe deplin aprobat. Aici au rezolvat în cele din urmă problema transferului puterii către naziști, iar la 30 ianuarie 1933 Hitler a devenit cancelar. A început astfel implementarea celei de-a patra etape a strategiei.

Al Doilea Război Mondial: „Operațiunea Barbarossa”

Există ample dovezi că atât S.U.A., cât și aliatul său britanic doreau ca Germania nazistă să câștige războiul de pe Frontul de Est cu scopul de a distruge Uniunea Sovietică. Suspectările tot mai mari ale lui Stalin și anturajul său, că puterile anglo-americane sperau că războiul nazi-sovietic va dura ani de zile, se bazau pe preocupări bine întemeiate. Această dorință fusese deja exprimată parțial de Harry S. Truman, viitorul președinte al S.U.A., la câteva ore după ce Wehrmacht invadase Uniunea Sovietică. Truman, pe atunci senator american, a spus că dorește să vadă sovieticii și germanii „ucigând cât mai mulți” între ei, o atitudine pe care „New York Times” a numit-o mai târziu „o politică fermă”. „The Times” publicase anterior observațiile lui Truman pe 24 iunie 1941 și, ca urmare, opiniile sale nu ar fi scăpat, cel mai probabil, atenției sovieticilor (Shane Quinn, Cercetare globală, martie 2022).

„Operațiunea Barbarossa” a lui Hitler, inițiată în iunie 1941, ar fi eșuat de la bun început dacă nu ar fi fost sprijinul Standard Oil din New Jersey (deținut de Rockefeller), care a livrat în mod obișnuit provizii ample de petrol celui de-Al Treilea Reich. În timp ce Germania a fost capabilă să transforme cărbunele în combustibil, această producție sintetică a fost insuficientă. Mai mult, resursele petroliere ale României de la Ploiești (sub control nazist până în 1944) erau minime. Germania nazistă depindea în mare măsură de transporturile de petrol de la U.S. Standard Oil.

Legislația comercială cu inamicul (1917) implementată oficial după intrarea Americii în al Doilea Război Mondial nu a împiedicat Standard Oil din New Jersey să vândă petrol Germaniei naziste. Acest lucru, în ciuda investigației Senatului din 1942 asupra U.S. Standard Oil. În timp ce transporturile directe de petrol din SUA au fost reduse, Standard Oil ar vinde petrol din S.U.A. prin țări terțe. Petrolul american a fost expedit în Franța ocupată (oficial prin Elveția, iar din Franța a fost expedit în Germania: „... Transporturile au trecut prin Spania, coloniile Franței Vichy din Indiile de Vest și Elveția”. Fără aceste transporturi de petrol instrumentate de Standard Oil și Rockefeller, Germania nazistă nu ar fi putut să-și pună în aplicare agenda militară. Fără combustibil, frontul de est al celui de-al Treilea Reich în cadrul Operațiunii Barbarossa nu ar fi avut loc, cel mai probabil, salvând milioane de vieți. Frontul de Vest, inclusiv ocupația militară a Franței, Belgiei și Țărilor de Jos, ar fi

fost, fără îndoială, afectat. U.R.S.S. a câștigat de fapt războiul împotriva Germaniei naziste, cu 27 de milioane de morți, care au rezultat parțial din încălcarea flagrantă a Comerțului cu inamicul de către Standard Oil.

„Operațiunea Unthinkable” - un scenariu Al Treilea Război Mondial formulat în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial

Un scenariu Al Treilea Război Mondial împotriva Uniunii Sovietice fusese deja avut în vedere la începutul anului 1945, în cadrul a ceea ce s-a numit „Operațiunea Unthinkable”, care urma să fie lansată înainte de încheierea oficială a celui de-Al Doilea Război Mondial la 2 septembrie 1945. Roosevelt, Churchill și Stalin s-au întâlnit la Yalta la începutul lunii februarie 1945, în mare parte în vederea negocierii ocupației postbelice a Germaniei și Japoniei. Între timp, în urma Conferinței de la Ialta, Winston Churchill a avut în vedere un plan secret pentru a porni război împotriva Uniunii Sovietice: „Dacă credeți că Războiul Rece dintre Est și Vest a atins apogeul în anii 1950 și 1960, atunci gândiți-vă din nou. 1945 a fost anul în care Europa a fost creuzetul unui Al Treilea Război Mondial.

Planul prevedea un asalt masiv aliat la 1 iulie 1945 de către forțele britanice, americane, poloneze și germane - da germane - împotriva Armatei Roșii. Au urmărit să-i împingă înapoi din Germania de Est și Polonia ocupate de sovietici, să-i dea lui Stalin și nasul sângeros și să-l forțeze să-și reconsidere dominația asupra Europei de Est. ... În cele din urmă, în iunie 1945, consilierii militari ai lui Churchill l-au avertizat să nu pună în aplicare planul, dar acesta a rămas totuși un plan pentru un al treilea război mondial. Americanii tocmai testaseră cu succes o bombă atomică, iar acum exista tentația finală de a distruge centrele de populație sovietice”.

„Operațiunea de neconceput ” a lui Churchill împotriva forțelor sovietice din Europa de Est (vezi mai sus) a fost abandonată în iunie 1945.

În timpul mandatului său de prim-ministru (1940-1945), Churchill sprijinise Proiectul Manhattan. El a fost un protagonist al războiului nuclear împotriva Uniunii Sovietice, care fusese avut în vedere în cadrul proiectului Manhattan încă din 1942, când SUA și Uniunea Sovietică erau aliate împotriva Germaniei naziste. Un Plan pentru un al Treilea Război Mondial folosind arme nucleare împotriva a 66 de zone urbane majore ale Uniunii Sovietice a fost formulat oficial pe 15 septembrie 1945 de către Departamentul de Război al SUA (vezi secțiunea de mai jos).

Vicepreședintele Harry S. Truman a depus jurământul ca președinte al Statelor Unite pe 12 aprilie 1945, după moartea lui Franklin D. Roosevelt, care a murit pe neașteptate din cauza unei hemoragii cerebrale. La întâlnirile de la Potsdam, președintele Truman a intrat în discuții (iulie 1945) cu Stalin și Churchill: (vezi imaginea din dreapta). Discuțiile au fost de o natură diferită de cele de la Yalta, în special în ceea ce privește atât Truman, cât și Churchill, care erau amândoi în favoarea războiului nuclear:

„[British] PM [Churchill] și cu mine am mâncat singuri. S-a discutat Manhattan (este un succes). Am decis să-i spun lui Stalin despre asta . Stalin îi spusese premierului [Churchill] despre telegrama împăratului japonez care cere pacea. Stalin mi-a citit și răspunsul lui. A fost satisfăcător. Credeți că japonezii se vor plia înainte ca Rusia să intre. Sunt sigur că o vor face când Manhattan va apărea peste patria lor. Îl voi informa pe Stalin despre asta la momentul oportun. („Truman Diary”, 17 iulie 1945, subliniere adăugată). Ceea ce confirmă această declarație din Jurnalul lui Truman este că Japonia s-ar „plia” și s-ar preda SUA „înainte de a intra Rusia” . În cele din urmă, acesta a fost obiectivul bombelor atomice aruncate asupra Hiroshima și Nagasaki.

În timp ce Stalin a fost informat în mod casual de Truman cu privire la Proiectul Manhattan în iulie 1945, sursele sugerează că Uniunea Sovietică era la curent cu Proiectul Manhattan încă din 1942. I-a spus Truman lui Stalin că bomba atomică era destinată Japoniei? „Ne-am întâlnit la ora 11.00. astăzi. [Adică Stalin, Churchill și președintele SUA]. Dar am avut o sesiune cea mai importantă [fără Stalin?] cu Lord Mountbatten și generalul Marshall [șefii de stat major americani] înainte de asta (această întâlnire nu a făcut parte din agenda oficială). Am descoperit cea mai teribilă bombă din istoria lumii. Poate fi distrugerea prin foc profețită în epoca Văii Eufratului, după Noe și chivotul lui fabulos. Oricum, credem că am găsit calea de a provoca o dezintegrare a atomului. Un experiment în deșertul New Mexico a fost surprinzător - pentru a spune ușor. Treisprezece kilograme de exploziv au provocat un crater adânc de șase sute de picioare și două sute de picioare în diametru, au doborât un turn de oțel la o jumătate de milă distanță și au doborât oameni la zece mii de metri distanță. Explozia a fost vizibilă pe mai mult de două sute de mile și a fost audibilă timp de patruzeci de mile și mai mult.

Această armă va fi folosită împotriva Japoniei de acum până pe 10 august. I-am spus secretarului de război, domnul Stimson, să-l folosească astfel încât obiectivele militare și soldații și marinarii să fie ținta și nu femeile și copiii. Chiar dacă japonezii sunt sălbatici, nemiloși, nemiloși și fanatici, noi, în calitate de lider al lumii pentru bunăstarea comună, nu putem arunca această bombă teribilă asupra vechii capitale sau asupra noii. El și cu mine suntem de acord. Ținta va fi una pur militară și vom emite o declarație de avertizare prin care le cere japonezilor să se predea și să salveze vieți. Sunt sigur că nu vor face asta, dar le vom fi dat șansa. Este cu siguranță un lucru bun pentru lume că mulțimea lui Hitler sau a lui Stalin nu a descoperit această bombă atomică. Pare a fi cel mai teribil lucru descoperit vreodată, dar poate fi făcut cel mai util.” (Jurnalul lui Truman, întâlnirea de la Potsdam din 18 iulie 1945)

Discuția despre Proiectul Manhattan nu apare în procesele verbale oficiale ale întâlnirilor. Infamul „plan al treilea război mondial” pentru a porni un atac nuclear împotriva Uniunii Sovietice (15 septembrie 1945). La doar două săptămâni după încheierea oficială a celui de-Al Doilea Război Mondial (2 septembrie 1945), Departamentul de Război al S.U.A. a emis o directivă (15 septembrie 1945) pentru „Ștergerea Uniunii Sovietice de pe hartă” (66 de orașe cu 204 de bombe atomice), când S.U.A. și U.R.S.S. erau aliați, fapt confirmat de documente desecretizate.

Potrivit unui document secret (declasificat) din 15 septembrie 1945, „Pentagonul a avut în vedere aruncarea în aer a Uniunii Sovietice cu un atac nuclear coordonat îndreptat împotriva zonelor urbane importante. Toate orașele mari ale Uniunii Sovietice au fost incluse în lista celor 66 de ținte «strategice». Șase bombe atomice urmau să fie folosite pentru a distruge fiecare dintre orașele mai mari, inclusiv Moscova, Leningrad, Tașkent, Kiev, Harkov, Odesa.

Pentagonul a estimat că ar fi necesare un total de 204 bombe atomice pentru a „Șterge Uniunea Sovietică de pe hartă” . Țintele unui atac nuclear constau din șaiszeci și șase de orașe mari. O singură bombă atomică aruncată pe Hiroshima a dus la moartea imediată a 100.000 de oameni în primele șapte secunde. Imaginați-vă ce s-ar fi întâmplat dacă 204 bombe atomice ar fi fost aruncate asupra marilor orașe ale Uniunii Sovietice, așa cum este subliniat într- un plan secret al SUA formulat în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Documentul care descrie această agendă militară diabolică a fost lansat în septembrie 1945, la abia o lună după bombardarea Hiroshima și Nagasaki (6 și 9 august 1945) și cu doi ani înainte de debutul Războiului Rece (1947). Planul secret datat 15 septembrie 1945 (la două săptămâni după capitularea Japoniei la 2 septembrie 1945 la bordul USS Missouri, vezi imaginea de mai jos) fusese însă formulat într-o perioadă anterioară, și anume în apogeul celui de-al Doilea Război Mondial, într-o perioadă în care America și Uniunea Sovietică erau aliate apropiate.

Proiectul Manhattan a fost lansat în 1939, cu doi ani înainte de intrarea Americii în Al Doilea Război Mondial în decembrie 1941. Kremlinul era pe deplin conștient de proiectul secret Manhattan încă din 1942.

Hiroshima și Nagasaki: repetiție generală pentru atacul nuclear planificat împotriva Uniunii Sovietice

Au fost atacurile de la Hiroshima și Nagasaki din august 1945 folosite de Pentagon pentru a evalua viabilitatea unui atac mult mai mare asupra Uniunii Sovietice, constând din peste 204 bombe atomice? Documentele cheie pentru bombardarea a 66 de orașe ale Uniunii Sovietice (15 septembrie 1945) au fost finalizate la 5-6 săptămâni după bombardamentele de la Hiroshima și Nagasaki (6, 9 august 1945):

„La 15 septembrie 1945 - la puțin mai puțin de două săptămâni după capitularea oficială a Japoniei și sfârșitul celui de-Al Doilea Război Mondial - Norstad a trimis o copie a estimării generalului Leslie Groves , încă șeful Proiectului Manhattan, și tipului care, pe termen scurt, oricum, ar fi responsabil de producerea oricăror bombe ar putea dori U.S.A.A.F. După cum ați putea ghici, clasificarea din acest document a fost ridicată: „Top Secret Limited” OP, care a fost aproximativ la fel de mare ca în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. (Alex Wellerstein, primele cerințe de stocare atomică - septembrie 1945.

Kremlinul cunoștea planul din 1945 prin care se prevedea bombardarea a șaiszeci și șase de orașe sovietice. Documentele confirmă că SUA a fost implicată în „planificarea genocidului” împotriva Uniunii Sovietice.

Să trecem la urmărire. Câte bombe i-a cerut USAAF generalului atomic, când erau doar una sau două bombe în valoare de material fisionabil la îndemână? Ei au vrut cel puțin 123. În mod ideal , ar dori 466. Aceasta este la puțin peste o lună după bombardamentele de la Hiroshima și Nagasaki. Desigur, într-un mod adevărat birocratic, ei au oferit o diagramă la îndemână (Alex Wellerstein, op. cit)

Cursa înarmărilor nucleare

Esențial pentru înțelegerea noastră a Războiului Rece care a început (oficial) în 1947, planul Washingtonului din septembrie 1945 de a bomba 66 de orașe în bucăți a jucat un rol cheie în declanșarea cursei înarmărilor nucleare. Uniunea Sovietică a fost amenințată și și-a dezvoltat propria bombă atomică în 1949, ca răspuns la rapoartele de informații sovietice din 1942 privind Proiectul Manhattan. În timp ce Kremlinul știa despre aceste planuri de „Ștergere” a URSS, publicul larg nu a fost informat, deoarece documentele din septembrie 1945 au fost, desigur, clasificate. Au fost declassificați 30 de ani mai târziu, în septembrie 1975 Astăzi, nici planul din septembrie 1945 de a arunca în aer Uniunea Sovietică și nici cauza de bază a cursei înarmărilor nucleare nu sunt recunoscute. Mass-media occidentală și-a concentrat în mare parte atenția asupra confruntării Războiului Rece dintre SUA și URSS. Nu sunt menționate planul de anihilare a Uniunii Sovietice care datează din Al Doilea Război Mondial și infamul proiect Manhattan.

Planurile nucleare ale Războiului Rece ale Washingtonului sunt prezentate invariabil ca răspuns la așa-zisele amenințări sovietice, când de fapt a fost planul SUA lansat în septembrie 1945 (formulat într-o perioadă anterioară în apogeul celui de-al Doilea Război Mondial) de a distruge sovieticul care a motivat Moscova să-și dezvolte capacitățile de arme nucleare. Evaluarea Buletinului Oamenilor de Știință Atomisti a învinuit în mod eronat și continuă să dea vina pe Uniunea Sovietică pentru că a lansat cursa înarmărilor nucleare în 1949, la patru ani după lansarea Planului Secret al SUA din septembrie 1945 de a viza 66 de orașe mari sovietice cu 204 bombe nucleare. : „1949 : Uniunea Sovietică neagă, dar în toamnă, președintele Harry Truman spune publicului american că sovieticii au

testat primul lor dispozitiv nuclear, demarând oficial cursa înarmărilor. *„Nu îi sfătuim pe americani că ziua apocalipsei este aproape și că se pot aștepta ca bombe atomice să înceapă să le cadă în cap într-o lună sau un an de acum înainte”,* explică Buletinul. *„Dar credem că au motive să fie profund alarmați și să fie pregătiți pentru decizii grave”.* („Timeline of the Doomsday Clock, Bulletin of Atomic Scientists, 2017)

Important: Dacă SUA ar fi decis să nu dezvolte arme nucleare pentru a fi folosite împotriva Uniunii Sovietice, cursa înarmărilor nucleare nu ar fi avut loc. Nici Uniunea Sovietică, nici Republica Populară Chineză nu ar fi dezvoltat capabilități nucleare ca mijloc de „descurajare” împotriva S.U.A., care formulase deja planuri de anihilare a Uniunii Sovietice. Uniunea Sovietică a pierdut 26 de milioane de oameni în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial.

Epoca Războiului Rece

Cursa înarmărilor nucleare a fost rezultatul direct al planului Americii din septembrie 1945 de a „exploda Uniunea Sovietică”, formulat de Departamentul de Război al S.U.A. Uniunea Sovietică a testat prima sa bombă nucleară în 1949. Fără Proiectul Manhattan și „Planul al treilea război mondial” al Departamentului de Război din 15 septembrie 1945, Cursa înarmărilor nu ar fi avut loc. Departamentul de Război din 15 septembrie 1945 a pregătit terenul pentru numeroase planuri de a duce al Treilea Război Mondial împotriva Rusiei și Chinei: Lista Războiului Rece a 1200 de orașe vizate Această listă inițială din 1945 de șaiszeci și șase de orașe a fost actualizată în cursul Războiului Rece (1956) pentru a include aproximativ 1200 de orașe din URSS și țările bloc sovietic din Europa de Est. Bombele programate pentru utilizare erau mai puternice în ceea ce privește capacitatea explozivă decât cele aruncate pe Hiroshima și Nagasaki.

Extras din lista a 1.200 de orașe sovietice vizate pentru atacuri nucleare, în ordine alfabetică. Arhiva Securității Naționale, op. cit.: *„Conform Planului din 1956, bombele H urmau să fie folosite împotriva țințelor prioritare de «putere aeriană» în Uniunea Sovietică, China și Europa de Est. Orașele majore din blocul sovietic, inclusiv Berlinul de Est, au fost priorități înalte în «distrugerea sistematică» pentru bombardamentele atomice. (William Burr, Lista țință a atacurilor nucleare din SUA din Războiul Rece din 1200 de orașe din blocul sovietic «De la Germania de Est la China»”* (Caietul de informații electronice din Arhiva Securității Naționale nr. 538, decembrie 2015).

În timpul Războiului Rece, a predominat doctrina distrugerii reciproce asigurate (M.A.D.), și anume că utilizarea armelor nucleare ar avea ca rezultat „distrugerea atât a atacatorului, cât și a apărătorului”. În epoca de după războiul rece, doctrina nucleară americană a fost redefinită. Acțiunile militare „ofensive” care folosesc focoaase nucleare sunt acum descrise drept acte de „autoapărare”.

Războiul nuclear umanitar sub Joe Biden. Intervențiile militare conduse de SUA-NATO (Iugoslavia, Afganistan, Irak, Libia, Siria, Yemen) care au dus la milioane de victime civile sunt vestite drept războaie umanitare, ca mijloc de asigurare a păcii. Acesta este și discursul care stă la baza intervenției SUA-NATO în Ucraina. *„Vreau doar să știi că, atunci când vorbim despre război, vorbim cu adevărat despre pace”,* a spus George W. Bush.

„Bombe nucleare umanitare”

Acest tip de vitrine de „bombe nucleare umanitare” nu este doar încorporat în agenda de politică externă a lui Joe Biden, ci constituie pilonul doctrinei militare americane, și anume așa-numita „Nuclear Posture Review”, ca să nu mai vorbim de programul de arme nucleare de 1,2 trilioane inițiat în timpul administrației Obama.

Mini-nucleele nucleare B61 desfășurate în Europa de Vest

Cea mai recentă „mini nucleară ” B61-12 este programată să fie desfășurată în Europa de Vest, îndreptată spre Rusia și Orientul Mijlociu (înlocuind bombe nucleare B61 existente). B-61-12 este descris ca o „bombă umanitară” „mai utilizabilă”, „cu randament redus”, „inofensivă pentru civili”. Asta e ideologia. Realitatea este „Distrușgerea reciprocă asigurată” (MAD).

B61-12 are un randament maxim de 50 de kilotone, ceea ce este de trei ori mai mare decât cel al unei bombe de la Hiroshima (15 kilotone), care a dus la peste 100.000 de morți în câteva minute. Dacă un atac preventiv folosind o așa-numită mini-bombă nucleară ar avea succes, ținut împotriva Rusiei sau Iranului, acest lucru ar putea conduce omenirea într-un scenariu al treilea război mondial. Desigur, aceste detalii nu sunt evidențiate în rapoartele mass-media.

F-15E Eagle Strike Eagle Fighter pentru livrarea B-61-12

Nuclee nucleare cu randament redus: Războiul umanitar se activează iar când caracteristicile acestei bombe nucleare „inofensive” cu randament redus sunt introduse în manualele militare, „războiul umanitar” începe: „Este cu randament scăzut și sigur pentru civili, să o folosim” [parafrază]. Arsenalul american de bombe nucleare B61 îndreptate împotriva Orientului Mijlociu se află în prezent în bazele militare a 5 state nenucleare (Italia, Germania, Olanda, Belgia, Turcia). Structura de comandă a lui B61-12 nu a fost încă confirmată. Situația cu privire la baza Incirlik din Turcia este neclară.

Susținerea ADM ca instrumente de pace este un truc periculos

De-a lungul istoriei, „Greșelile” au jucat un rol cheie. Ne aflăm la o răscruce periculoasă. Nu există o mișcare anti-război adevărată la vedere. De ce? Pentru că războiul este bun pentru afaceri! Iar puterile Big Money care stau în spatele războaielor conduse de S.U.A. și N.A.T.O. controlează atât mișcarea anti-război, cât și mediatizarea războaielor conduse de S.U.A.. Nu e nimic nou. Se întoarce la așa-numitul război sovietico-afgan (1979-), care a fost condus de consilierul american pentru securitate națională Zbigniew Brzezinski.

Prin fundațiile lor „filantropice” (Ford, Rockefeller, Soros și colab.), elitele financiare au canalizat de-a lungul anilor milioane de dolari în finanțarea așa-numitelor „mișcări progresiste”, inclusiv Forumul Social Mondial (W.S.F.) Se numește „Disidență fabricată”: Big Money se află și în spatele numeroaselor lovituri de stat și revoluții de culoare. Între timp, sectoare importante ale stângii, inclusiv activiști anti-război angajați, au susținut mandatele Covid fără a verifica sau a recunoaște faptele și istoria așa-zisei pandemii. Trebuie înțeles că politicile de blocare, precum și „Vaccinul Ucigaș” împotriva Covid-19 fac parte integrantă din „arsenalul mai larg” al elitei financiare. Sunt instrumente de supunere și tiranie.

„Marea Resetare” a Forumului Economic Mondial este parte integrantă a scenariului celui de-al treilea război mondial care constă în stabilirea prin mijloace militare și nemilitare a unui sistem imperial de „guvernare globală”.

Aceleași interese financiare puternice (Rockefeller, Rothschild, BlackRock, Vanguard și colab.) care susțin agenda militară S.U.A.-N.A.T.O. sunt ferm în spatele „Opțiunii Pandemice Covid”.

Bătălia istorică pentru pace și democrație. Un Al Treilea Război Mondial înseamnă sfârșitul umanității? Propaganda de război necruțătoare și dezinformarea mass-media este forța motrice. Trebuie Confruntat. Este „Coexistența pașnică” și diplomația dintre Rusia și S.U.A. o opțiune? „Războiul este bun pentru afaceri”: guvernele corupte care susțin interesele banilor mari trebuie să fie contestate

Note - „Cartea «Scenariu spre cel de-Al Treilea Război Mondial, pericolele războiului nuclear» a lui Miche Chossudovsky este o resursă, un bogat diagnostic documentat și sistematic al planificării geostrategice extrem de patologice a războaielor americane de la «9/11» împotriva țărilor non-

nucleare pentru a-și confisca câmpurile și resursele petroliere sub acoperirea «libertății» și «democrației»”. (John McMurtry , profesor de filozofie, Universitatea Guelph)

„Într-o lume în care războaiele de agresiune concepute, preventive sau mai la modă „umanitare” au devenit o normă, această carte provocatoare poate fi ultimul nostru semnal de alarmă” (Denis Halliday , fost secretar general adjunct al Națiunilor Unite

„Michel Chossudovsky dezvăluie nebunia mașinii americane de război privatizate. Iranul este vizat cu arme nucleare ca parte a unei agende de război construite pe distorsiuni și minciuni în scopul profitului privat. Adevăratele scopuri sunt petrolul, hegemonia financiară și controlul global. Prețul ar putea fi holocaust nuclear. Când armele devin cel mai tare export al singurei superputeri din lume, iar diplomații lucrează ca vânzători pentru industria de apărare, întreaga lume este în pericol nechibzuit. Dacă trebuie să avem o armată, aceasta aparține în întregime sectorului public. Nimeni nu ar trebui să profite de pe urma morții și distrugerii în masă”. (Ellen Brown, autoarea cărții „Web of Debt” și președinte al Institutului Public Banking).

[1] Discursul lui Vladimir Putin din 21 februarie 2022 - <https://www.reuters.com/world/europe/extracts-putins-speech-ukraine-2022-02-21/>
(<https://www.reuters.com/world/europe/extracts-putins-speech-ukraine-2022-02-21/>)

Sursa - <https://www.globalresearch.ca/preemptive-nuclear-war-a-third-world-war-spells-the-end-of-humanity-as-we-know-it/5772695>
(<https://www.globalresearch.ca/preemptive-nuclear-war-a-third-world-war-spells-the-end-of-humanity-as-we-know-it/5772695>) - 28 aprilie 2024

Evaluare: ★ ★ ★ ★ ★